

YÖNETMELİK

Türk Veteriner Hekimleri Birliğinden:

**TÜRK VETERİNER HEKİMLERİ BİRLİĞİ HİZMETLERİNİN
YÜRÜTÜLMESİNE İLİŞKİN UYGULAMA
YÖNETMELİĞİ**

.....

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Deontoloji

Meslek yemini

MADDE 62 – (1) Veteriner hekimler mezuniyet belgelerini veya diplomalarını almadan önce veteriner fakültelerinde düzenlenen bir törende Merkez Konseyi veya oda temsilcisinin de katılımı ile veteriner hekimliği andını topluca okuyarak Meslek Yemini ederler. Toplantıya katılmayanlara dekan veya görevlendireceği bir yetkilinin, Merkez Konseyinin veya oda temsilcisinin katılımı ile Meslek Yemini ettirilir. Veteriner hekimler, meslek yaşamları boyunca veteriner hekimliği andı, çevre ve doğa koruma bilinci ile İnsan ve Hayvan Hakları Bildirgelerini de göz önünde bulundururlar.

Veteriner hekimlerin görevleri

MADDE 63 – (1) Veteriner hekimlerin başta gelen görevleri; görevleri gereği ilişkili oldukları iş, meslek sahipleri ve meslektaşları ile tam bir uyum ve anlayış içerisinde çalışarak hayvan refahı kurallarına uymak ve uygulamasını temin etmek, hayvan sağlığını korumak, hayvan varlığının ve hayvansal ürünlerin artırılmasını sağlamak, veteriner halk sağlığını ve gıda güvenliğini sağlamak, hayvan sahiplerinin duyu ve düşüncelerine saygı göstermektir.

Meslek onurunu zedeleyici davranışlardan kaçınma

MADDE 64 – (1) Veteriner hekim, mesleğini doğrulukla icra etmek ve onu yüceltmekle yükümlü olup, meslek faaliyetleri dışında da meslek onurunu zedeleyici davranışlardan kaçınmak zorundadır.

Veteriner hekimin diğer meslek üyeleri ile ilişkileri

MADDE 65 – (1) Veteriner hekim, meslektaşları, ilgili mesleklerin üyeleri, hasta sahipleri ve halkla ilişkilerinde bu Yönetmelik uyarınca hareket etmek, aynı zamanda diğer mesleklerin de kendilerine ait mevzuat hükümlerini göz önüne alarak ilişkiler kurmak zorundadır.

İlk yardım

MADDE 66 – (1) Veteriner hekim, görevi ve uzmanlığı ne olursa olsun, zorunlu ve acil durumlarda hayvanlar üzerinde ilk yardım yapabilir. Ancak, bir zorlama karşısında bunu ret hakkına sahiptir.

Meslekî davranış

MADDE 67 – (1) Veteriner hekim, hekimlik görevini yaparken herhangi bir etki altında kalmaksızın, kişisel kanı ve meslekî inancına göre hareket eder. Uygulayacağı bilimsel yöntem ve tedavinin seçiminde serbesttir.

Meslekî sırların açıklanmaması

MADDE 68 – (1) Veteriner hekim, meslek ve sanatını uygulaması sırasında öğrendiği sırları, kanunî zorunluluk olmadıkça açıklayamaz.

Toplum çıkarlarını üstün tutma

MADDE 69 – (1) Veteriner hekim, mesleğini icra ederken toplum çıkarlarını meslekî çıkarlarının önünde görmek ve üstün tutmak zorundadır.

Meslekî nüfuzunu kullanmaması

MADDE 70 – (1) Resmî veya özel kurumlarda ya da meslekî kuruluşlarda görev alan, serbest çalışan veya politikaya atılan veteriner hekimler, meslekî nüfuz ve imkânlarını kişisel çıkarları yolunda kullanamazlar.

Kişisel ve ticari reklam yasağı

MADDE 71 – (1) Yazılı basın, radyo, televizyon gibi medya organlarından yararlanma durumunda olan her veteriner hekim, meslek organları tarafından saptanmış meslek politikasına ve kanunlara uymak zorundadır. Kişisel düşüncelerini mesleğinin, kurumunun veya biriminin görüşü gibi yansıtamaz.

Kazanılmış sıfatlar dışında unvan kullanılması

MADDE 72 – (1) Tabelalarda, ilanlarda veya reçete kâğıtlarında kanunen kazanılmış sıfatlar dışında unvan kullanılamaz. Bunlara her ne şekilde olursa olsun, reklam anlamı taşıyan biçim ve işaretler konamaz.

Meslekî belgelerin düzenlenmesi

MADDE 73 – (1) Gerekli durumlarda veteriner hekimden istenecek mesleğiyle ilgili belgelerin düzenlenmesinde, veteriner hekim ancak gözlem, bulgu ve kişisel kanaatine dayanarak karar verir.

Etik Kurulun kuruluşu

MADDE 74 – (1) Veteriner hekim herhangi bir hayvan türü üzerinde yapacağı deneysel amaçlı uygulamalarda ulusal ve uluslararası etik kurallara uymak zorundadır. Bu kurallar, Bakanlık merkezinde oluşturulan etik kurul ile araştırma yapan kurum ve kuruluşlarda oluşturulan yerel ve etik kurullar aracılığıyla denetlenir. Bu çerçevede yapılan tüm araştırmalar için Etik Kurulun onayı aranır.

Reçetelerin yazılışı

MADDE 75 – (1) Veteriner hekim yazacağı her türlü reçetede yürürlükteki mevzuata uymak zorundadır. Her ne şekilde olursa olsun, herhangi bir ilacı insanlarda kullanmak üzere yazamaz.

Ecza dolabında bulundurulacak ilaçlar

MADDE 76 – (1) 9/3/1954 tarihli ve 6343 sayılı Veteriner Hekimliği Mesleğinin İcrasına, Türk Veteriner Hekimleri Birliği ile Odalarının Teşekkül Tarzına ve Göreceği İşlere Dair Kanun, 28/2/2001 tarihli ve 4631 sayılı Hayvan Islahı Kanunu ile 18/12/1953 tarihli ve 6197 sayılı Eczacılar ve Eczaneler Hakkında Kanun uyarınca veteriner hekimlerin açabileceği Ecza Dolabı veya muayenehanesinde bulundurabileceği insan hekimliğine ait aşı, serum, müstahzar ve biyolojik maddeyi, hayvan hastalıkları dışında kullanılmak amacı ile satamaz ve kullanamaz.

Beşeri hekimliğe ilişkin laboratuvar açma yasağı

MADDE 77 – (1) Sağlık Bakanlığı tarafından verilmesi gerekli izin ve belgelere sahip bulunmayan veteriner hekimler, beşeri hekimliğe hizmet veren laboratuvar ve benzeri işyeri açamaz.

Meslekî kurallara uyma

MADDE 78 – (1) Veteriner hekim, genel hekimlik kurallarına aykırı aldatıcı teşhis ve tedavi yapamaz, meslektaşlarını ve halkı yanıltıcı davranışlarda bulunamaz.

Tedavi yöntemlerinin seçimi

MADDE 79 – (1) Veteriner hekim, uygulayacağı tedavide maddi ve manevi en emin yolu seçmeli ve önceden denenmiş ve yarar sağlamayacağı anlaşılmış olan yöntemleri uygulamaktan sakınmalıdır.

Özel muayene ve tedavi

MADDE 80 – (1) Veteriner hekimler, Kanuna ve yürürlükteki diğer mevzuata uygun işyeri açmadıkça, bu Yönetmeliğin ilgili maddelerinde belirtilen durumların dışında özel muayene ve tedavi yapamazlar.

Birden fazla muayenehane açma yasağı

MADDE 81 – (1) Bir veteriner hekimin birden fazla muayenehane açması yasaktır. Veteriner hekim başkası adına, meslek ve uzmanlık unvanlarını kullanarak açacağı işyerinde bir ampiriğin, meslekten olmayan bir kişinin ya da veteriner hekim unvanı kazanmamış bir yardımcının kendi adına veteriner hekimliği faaliyeti göstermesine izin veremez.

Hasta sahiplerinin dilediği veteriner hekimi veya kuruluşu seçmesi

MADDE 82 – (1) Hayvan sahipleri, veteriner hekimliği genel mevzuatına, özel ve kamu kuruluşlarındaki yöntem ve kurallara uymak koşuluyla dilediği veteriner hekimi veya kurumu seçmekte serbesttir.

Hasta ve hasta sahibine özen gösterme

MADDE 83 – (1) Veteriner hekim, hasta sahibinin üzüntü ve duygusallığını anlayışla karşılamak, hasta hayvana gerekli özeni göstermek, onu tedavi etmek ve hayatını kurtarmak olasılığı bulunmadığı durumlarda bile acısını azaltmaya veya dindirmeye çalışmak zorundadır.

Hayvan sahibinin uyarılması

MADDE 84 – (1) Veteriner hekim, 8/5/1986 tarihli ve 3285 sayılı Hayvan Sağlığı ve Zabıtası Kanunundaki ilgili hükümler saklı kalmak koşuluyla, hayvan sahibinin özel ve çevresel yaşamına karışamaz. Ancak, hayvanın kendisinin ve çevresinin sağlığı bakımından zorunlu durum varsa gerekli uyarıları ve önerileri yapar.

Veteriner hekimin hastaya karşı sorumlulukları

MADDE 85 – (1) Veteriner hekim, müşterisine karşı kanunların ve mesleğin kendisinden istediği tüm görevleri yapmakla yükümlüdür.

Teşhis ve tedavinin nasıl yapılacağı

MADDE 86 – (1) Veteriner hekim, bilimsel yöntemlere uyarak teşhis koyar ve gereken tedaviyi yapar. Hastalığın şifa ile sonuçlanmayışı veteriner hekimin başarısızlığını göstermeyeceği gibi bu nedenle veteriner hekimin kınanması da kabul edilemez.

